

MAGYAR MŰHELY

140

L. SIMON LÁSZLÓ

Kávézni az Etnán

Záborszky Gábor képei elé

Egyszer megmásztam az Etnát, lassan, komótosan haladtam felfele a 3350 méteres csúcsra, pontosabban csúcsokra, mert az Etnának négy csúcskrátère van. Olyan, mint egy négyfejű sárkány, amely ha tüzet okád, nem csak a hatalmasra tátott szájain át lövelli a tüzet, hanem dől belőle mindenhol, mintha apró lyukak ékesítenék a vastag bőrét. Ez az Etnán a több mint 300 darab, a hegy oldalán található parazitakráter miatt van így, amelyek hol itt, hol ott szakítják át a vulkán ingatag burkolatát.

Lassan araszoltam az egyik csúcskráter fele, morgott, tüsszögött a hegy, gáz és por tört fel a beteg tor-kából, de érződött, hogy okádni készül, lávát hányni a bátrak fejére.

Gyermekkoromban egyszer bedugtam az orromat a frissen bekéneezett hordó aknájába, s csúnyán beleszipantottam az erős kénbe. Órákig köhögttem. Egy másik alkalommal a babetta kismotor üzemanyagtartályából akartam slaggal leszívni a benzint, egy nagy slukkot lenyeltem, s napokig benzinszagút böfögtem. Most mindez visszaköszött, a fojtogató kénes, klóros gázokat, a keserű füstöt beszívva, de csak mentem rendületlenül a kráter felé.

Fent, a nagy tölcser mellett elővettem a hátizsákból a kempingasztalt, a két kis széket, az öreg alomó-nium (így mondja nagyanyám) kotyogót letettem magam mellé a földre, s kávéfőztem. Miközben kipakoltam a többi útravalót - vörösbort, teafüvet, egy régi grafitceruzát, gyűrt papírt, s előkerültek a régi utazások homokszemei is - a távolból egy ősi gigász üvöltését hallottam. A legenda szerint Enkeladosz, miként a többi gigász is, fellázadt az istenek ellen, és társaival együtt el akarta foglalni a görögök szent hegyét, az Olümposzt. A véres küzdelem során valamennyi gigász az életét veszítette, kivéve Enkeladosz, akire menekülése közben Pallas Athéné egy hatalmas sziklát hajított. Ebből a sziklából lett Szicília varázslatos szigete. A lázadó gigász nehezen viselte a kő alatti fogságot, s addig forgolódott, míg a föld remegni kezdett, s a rázkódás hatására egy különleges hegy is táj fölé emelkedett. Enkeladosz rekedt hangja fájdalmas erővel tört fel a föld alól, s földöntúli erejével felszakította a hegy oldalát, s az így keletkezett réseken át láva ömlött a síkság és a nagy kékség felé. Hiába figyelmeztette Zeusz a legyőzött hőst, Enkeladosz haragja azóta is folyamatosan hamuval és izzó kőzettel borítja be ezt a csodálatos vidéket.

Szürcsölöm a kávé, de egy kicsi kiborult, rá a papírra, mert egy csapat katica szállt a kezemre. Semmilyen növény vagy állat nem él meg a tűzhányó tetején, de ezek az apró, pöttyös rovarok milliószámra szállnak együtt a porral és hamuval, pirosra festve a vörösen izzó föld feletti eget.

ZÁBORSZKY GÁBOR

Részletek az *Álom az Etnán* című kiállítás anyagából

